

tænkningen beregnes den aarlige Udgift til $1\frac{1}{4}$ pCt. af Spirets Assurancesum, foruden at den Kapital, der maatte kræves til at sikre Kobbtagets Fornyeelse hvert 80de Aar, maatte sættes til mindst $\frac{1}{22}$ af, hvad Kobbertækningen fra først af andrager. Denne Beregning er fra sagkyndig Side anset for at være for lav, og hertil kommer altsaa Assurancesummen. Det er Rigsdagen, der skal bestemme, om disse Bevillinger skulle gives, og den højtærede Minister, der er optraadt fuldt ud loyalt, er gaaet den eneste naturlige Vej.

Jeg har læst et Interview af Arkitekt Brummer, der sammen med Professor Amberg har erklæret sig villig til at rekonstruere Overceremonimester Lerches Spir. I dette Interview udtaler han, at mangen forstandig Rigsdagsmand sikkert vil finde, at det ligger udenfor hans Opgave at sætte sig til Dømme i et rent kunstnerisk Spørgsmaal, og at han — den forstandige Rigsdagsmand — maa støtte sig til Autoriteter paa det kunstneriske Omraade. Men heri tager Arkitekt Brummer virkelig fejl. Forholdet er nemlig, at der kræves en Bevilling med et bestemt Øjemed. Rigsdagen skal bestemme, om disse Penge skulle gives ud eller ikke. Og det er enhver Rigsdagsmands Sag at tage Stilling i ethvert Spørgsmaal, der forelægges Rigsdagen til Afgørelse. Og hvem er den Autoritet, som vi Rigsdagsmænd skulle støtte os til i dette Spørgsmaal? Kunstakademiet vil man rimeligvis sige, og Arkitekt Brummer udtaler ogsaa i det nævnte Interview, at Akademiet er den kunstneriske Garant for Sagen. Men Akademiets Direktør, Professor Viggo Johansen, har offentligt erklæret, at Akademiet ikke har udtalt sig for Spiret, det er ikke blevet spurgt om sin Mening. Man har kun anmodet Akademiet om at vælge et Medlem af Kommissionen, og uden Diskussion om selve Sagen valgte man da Professor Martin Nyrop, der i Modsætning til andre af Akademiets Arkitekter den Gang stod frit til Spiret.

Ærede Medlemmer have faaet omdelt en Adresse, der beder den danske Rigsdag om at føre Vor Frue Kirke frelst ud af den Fare, der truer den. Denne Adresse er underskrevet af fremragende Arkitekter, Malere, Billedhuggere, Forfattere, af Museumsdirektører, af Professorer ved Universitetet og ved Akademiet, af Mænd af forskellige Samfundsklasser, hvis Autoritet og Berettigelse til at udtale sig om dette Spørgsmaal ikke kunne bestrides. Der er ogsaa omdelt en Adresse for Spi-

ret. Ogsaa under denne Adresse findes der udmærkede Navne, der er flere af dem end under den anden, men større Vægt have de absolut ikke. Og saa er der Vrimmelen af Redaktionsartikler, af Interviews, af Indsendere i vore Dagblade, der uvist af hvilken Grund her have gjort fælles Sag. De gentage frejdigt de samme Urigtigheder og Urimeligheder, Instrumenterne ere forskellige, men Melodien er den samme. Af disse Avisartikler skal jeg kun henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Artikel, som stod i „Nationaltidende“ for 6. Juli og var undertegnet Erh. Aarvig, om hvis Navn jeg indtil den 6. Juli i Aar har været saa lykkelig at svæve i Uvidenhed. Det er en storartet Artikel, man skulde fast tro det umuligt paa 100 Linier at ophobe en saadan Dynge Taabeligheder. Hvis de Herrer kunne faa fat paa dette Nummer af Bladet, skulle de gøre det, det vil blive en Sjældenhed, og Hr. Aarvig bør nydes i sin fulde Udstrækning. Desværre tillader den højtærede Formand neppe, at jeg oplæser hele Artiklen, og jeg maa derfor nøjes med at antyde, at vi, der ere Modstandere af Spiret, efter Hr. Aarvigs Mening kun ere det, fordi vi ere personlige Modstandere af Brygger Jacobsen, vi ere i Besiddelse af den modbydeligste Egenskab, der findes, Utaknemmelighed, vi lide af den sure Misundelse, der jævnlig har givet sig Udslag mod Københavnere. Men jeg tror, at Hr. Aarvigs og hans mere begavede Kampfællers Agitation vil forblive frugtesløs. En flygtig saakaldt Folkestemning have de kunnet rejse i denne letbevægelige By, men af en saadan øjeblikkelig Stemning er den høje Rigsdag upaavirket. Rigsdagsmændene ville dømme ud fra deres egen sunde Sans, og de ville gøre sig klart, for det første: Hvad opnaa vi, dersom Spiret sættes paa Frue Kirke? og for det andet: Hvad miste vi, dersom dette sker?

Ærede Medlemmer have set den Model af Frue Spir og Kirke, der for Øjeblikket findes her i Bygningen. En Model i stort Format vil altid virke bestikkende, og denne Model gør sig ogsaa meget bedre end den lille Model, der i sin Tid var udstillet i Raadhushallen, skønt Forskellen mellem den store og den lille Model kun er den, at der paa den store findes paa-klistret nogle Voluter paa Spirets Hovedetage. Efter mit Skøn er dette Spir daarligt i Forholdene, det er for tyndt, for højt, uden Karakter, gjort af en Dilettant.